״תן לו משלו שאתה ושלך שלו״

דף עבודה בעקבות רבי אלעזר איש ברתותא

שם: _____ כיתה: _____

המעשה — הסיפור המלא

להלן עיבוד חינוכי, רגשי ומרתק לסיפורו המופלא של רבי אלעזר איש ברתותא , המותאם במיוחד לבנים בכיתות ב׳-ד׳ (חינוך דתי-לאומי). הסיפור שם דגש על ראיית העולם האמונית של הצדיק – ההבנה שכל הרכוש שלנו שייך למעשה לקב״ה, ועל כן הנתינה היא זכות עצומה.

הסיפור מנוקד במלואו כנדרש וערוך לפי כללי הסטוריטלינג.

פְּתִיחָה: הַגַּבָּאִים הַבּוֹרְחִים

יְלָדִים, עִצְמוּ רֶגַע אֶת הָעֵינַיִם. דַּמְיְנוּ שֶׁאַתֶּם הוֹלְכִים בָּרְחוֹב, וּפִתְאוֹם אַתֶּם רוֹאִים אֶת אוֹסֵף הַצְּדָקָה שֶׁל הַשְּׁכוּנָה. בְּדֶרֶךְ כְּלָל, אֲנָשִׁים שֶׁלֹּא רוֹצִים לָתֵת כֶּסֶף עוֹבְרִים לַמִּדְרָכָה הַשֵּׁנִיָּה, נָכוֹן?

אֲבָל בִּימֵי הַתַּנָּאִים הַקְּדוֹשִׁים, קָרָה בַּגָּלִיל מַשֶּׁהוּ הָפוּךְ לְגַמְרֵי!

גַּבָּאֵי הַצְּדָקָה, אֵלּוּ שֶׁאָסְפוּ כֶּסֶף לַעֲנִיִּים, עָמְדוּ בְּפִנַּת הָרְחוֹב. פִּתְאוֹם, אֶחָד מֵהֶם הִצְבִּיעַ לְמֶרְחָק, עֵינָיו נִפְעָרוּ מִבֶּהָלָה וְהוּא קָרָא בְּלְחִישָׁה דְּחוּפָה: ״אוֹי וַאֲבוֹי! הִנֵּה הוּא מַגִּיעַ! רַבִּי אֶלְעָזָר עוֹלֶה בַּמַּעֲלֶה הָרְחוֹב! תִּתְחַבְּאוּ! מַהֵר!״.

הַגַּבָּאִים אָסְפוּ אֶת מְעִילֵיהֶם הָאֲרֻכִּים, וְרָצוּ לְהִסְתַּתֵּר מֵאֲחוֹרֵי אֶחָד הַקִּירוֹת.

לָמָּה הֵם בָּרְחוּ? הַאִם רַבִּי אֶלְעָזָר כָּעַס עֲלֵיהֶם? חָלִילָה!

הַגַּבָּאִים בָּרְחוּ מִמֶּנּוּ כִּי רַבִּי אֶלְעָזָר אִישׁ בַּרְתּוֹתָא הָיָה צַדִּיק בְּרָמָה כָּזוֹ, שֶׁבְּכָל פַּעַם שֶׁרָאָה גַּבַּאי צְדָקָה... הוּא הָיָה נוֹתֵן אֶת כָּל מָה שֶׁהָיָה לוֹ בַּכִּיסִים. הַכֹּל! הוּא הָיָה חוֹזֵר הַבַּיְתָה בְּלִי אֲגוֹרָה, וְהַגַּבָּאִים כְּבָר יָדְעוּ שֶׁיֵּשׁ לוֹ מִשְׁפָּחָה לְפַרְנֵס וְהֵם פָּשׁוּט רִחֲמוּ עָלָיו, וְהִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁלֹּא יִרְאֶה אוֹתָם.

הַשִּׂמְחָה שֶׁבַּדֶּרֶךְ לַשּׁוּק

בְּאוֹתוֹ בֹּקֶר, רַבִּי אֶלְעָזָר יָצָא מִבֵּיתוֹ שָׂמֵחַ וְטוֹב לֵב. הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁל הַגָּלִיל זָרְחָה בְּחֹם, וְצִיּוּץ הַצִּפֳּרִים נִשְׁמַע סְבִיב עֲצֵי הַזַּיִת. בְּיָדוֹ הֶחְזִיק שַׂקִּית עוֹר כְּבֵדָה, עֲמוּסָה בְּמַטְבְּעוֹת שֶׁקְּרְקְשׁוּ וְצִלְצְלוּ – צְלִיל שֶׁל עֹמֶל כַּפַּיִם מְבֹרָךְ: קְלִינְג... קְלִינְג...

רַבִּי אֶלְעָזָר חָסַךְ אֶת הַכֶּסֶף הַזֶּה פְּרוּטָה לִפְרוּטָה מֶשֶׁךְ חֳדָשִׁים אֲרֻכִּים. זֶה הָיָה כֶּסֶף לְמַטָּרָה קְדוֹשָׁה וּמְשַׂמַּחַת: בִּתּוֹ הָאֲהוּבָה עָמְדָה לְהִתְחַתֵּן! בַּכֶּסֶף הַזֶּה הוּא תִּכְנֵן לָקֶנֶת לַשּׁוּק וְלִקְנוֹת לָהּ ״נְדוּנְיָה״ – בְּגָדִים חֲדָשִׁים, כְּלֵי בַּיִת מֵחֶרֶס וּנְחֹשֶׁת, שֶׁמֶן זַיִת מְשֻׁבָּח וְכָל מָה שֶׁכַּלָּה צְרִיכָה כְּדֵי לִבְנוֹת בַּיִת נֶאֱמָן בְּיִשְׂרָאֵל.

כְּשֶׁהִתְקָרֵב לַשּׁוּק, הִכּוּ בְּאַפּוֹ הָרֵיחוֹת הַמְּתוּקִים שֶׁל תַּבְלִינִים קְלוּיִים, וְרֵיחַ שֶׁל לֶחֶם טָרִי שֶׁזֶּה עַתָּה יָצָא מֵהַתַּנּוּר. סוֹחֲרִים צָעֲקוּ בְּקוֹל גָּדוֹל, מַצִּיעִים מֵיטַב בַּדִּים וּפֵרוֹת.

רַבִּי אֶלְעָזָר הִתְקַדֵּם לְעֵבֶר סוֹחֵר הַבַּדִּים, אֲבָל אָז – זָוִית עֵינוֹ קָלְטָה תְּנוּעָה חֲשׁוּדָה.

מֵאֲחוֹרֵי דּוּכַן תְּאֵנִים יָבֵשׁ, הוּא רָאָה שְׁנֵי אֲנָשִׁים מוּכָרִים מְנַסִּים לְהִסְתַּתֵּר. אֵלּוּ הָיוּ הַגַּבָּאִים הַנֶּאֱמָנִים שֶׁל הָעִיר!

הַמִּרְדָּף בְּסִמְטְאוֹת הַשּׁוּק

רַבִּי אֶלְעָזָר לֹא הִסֵּס. כְּשֶׁצַּדִּיק מְרִיחַ מַצָּוָה, לִבּוֹ בּוֹעֵר כְּלַפֵּיד שֶׁל אֵשׁ.

״הֵי! הַמְתִּינוּ!״ קָרָא רַבִּי אֶלְעָזָר, וּמֵהֵר לְעֻבְרָם.

הַגַּבָּאִים, שֶׁשָּׁמְעוּ אֶת קוֹלוֹ, הֵחֵלּוּ לִמְלֹט עַל נַפְשָׁם. הֵם רָצוּ לְתוֹךְ סִמְטָא צָרָה, עָנָן אָבָק עָלָה מִכַּפּוֹת רַגְלֵיהֶם. הֵם הִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁלֹּא לִפְגֹּעַ בְּרְכוּשׁוֹ הַמֻּעָט שֶׁל הַצַּדִּיק, אֲבָל רַבִּי אֶלְעָזָר רָץ אַחֲרֵיהֶם! הַשַּׂקִּית עִם הַמַּטְבְּעוֹת טָפְחָה עַל צִדּוֹ.

בְּסוֹפָהּ שֶׁל סִמְטָא, עָצְרוּ הַגַּבָּאִים מִתְנַשְּׁמִים בִּכְבֵדוּת. רַבִּי אֶלְעָזָר עָמַד מוּלָם. מַבָּטוֹ הָיָה קָדוֹשׁ וְחָדוּר אַהֲבָה עֲצוּמָה.

״לָמָּה אַתֶּם בּוֹרְחִים מִמֶּנִּי?״ שָׁאַל בְּנַחַת. ״אֲנִי מְשַׁרֵת אֶתְכֶם בַּשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ אִתּוֹ לִי. בְּאֵיזוֹ מִצְוָה אַתֶּם עוֹסְקִים הַיּוֹם? לְמִי אַתֶּם אוֹסְפִים מָמוֹן?״

הַגַּבָּאִים יָדְעוּ שֶׁמִּשְׁבּוּעָה כָּזוֹ אִי אֶפְשָׁר לִבְרֹחַ. הֵם הִשְׁפִּילוּ אֶת מַבָּטָם הָרַחֲמָנִי, וְהַגַּבַּאי הָרָאשִׁי לָחַשׁ:

״רַבֵּנוּ... יֵשׁ נַעַר וְנַעֲרָה בָּעִיר הַסְּמוּכָה. שְׁנֵיהֶם יְתוֹמִים לְלֹא אַבָּא וְלְלֹא אִמָּא. אֵין מִי שֶׁיִּדְאַג לָהֶם. הֵם עוֹמְדִים לְהִתְחַתֵּן, וְאֵין לָהֶם כְּלוּם. לֹא בֶּגֶד, לֹא לֶחֶם לִסְעוּדַת הַחֲתֻנָּה, וְאֵין לָהֶם קוֹרַת גַּג... בַּעֲבוּרָם אֲנַחְנוּ טוֹרְחִים מִפֶּתַח לְפֶתַח.״

הַחֲלָטָה בְּהֵיכַל הַלֵּב

יְלָדִים... עִצְרוּ וְתַחְשְׁבוּ. מָה אָדָם רָגִיל הָיָה עוֹשֶׂה? הֲרֵי הוּא צָרִיךְ לְחַתֵּן אֶת הַבַּת שֶׁלּוֹ! בְּוַדַּאי הוּא הָיָה נוֹתֵן מַטְבֵּעַ אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם, אוֹמֵר ׳תְּזִכּוּ לְמִצְוֹת׳ וְהוֹלֵךְ לַשּׁוּק כְּדֵי לִקְנוֹת שִׂמְלָה יָפָה לְבִתּוֹ שֶׁלּוֹ.

אֲבָל אֵצֶל רַבִּי אֶלְעָזָר, הַכֶּסֶף בִּכְלָל לֹא הָיָה שֶׁלּוֹ. בְּרֹאשׁוֹ הָיְתָה הֶבָנָה פְּשׁוּטָה וַאֲמִתִּית: ״הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נָתַן לִי אֶת הַכֶּסֶף הַזֶּה פִּקָּדוֹן. אִם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים מְבַקֵּשׁ עַכְשָׁו אֶת הַכֶּסֶף כְּדֵי שֶׁהַיְתוֹמִים שֶׁלּוֹ יִתְחַתְּנוּ – אֵיךְ אוּכַל לַעֲצֹר אוֹתוֹ אֶצְלִי?!״

לְפֶתַע, אוֹר גָּדוֹל קָרַן מִפָּנָיו שֶׁל הַתַּנָּא. קוֹלוֹ רָעַד מִתּוֹךְ אַהֲבַת ה׳ וּמְסִירוּת נֶפֶשׁ, וְהוּא קָרָא:

״הָעֲבוֹדָה!״ (שִׁבּוּעָה כְּלַפֵּי תְּמִידִים וְעוֹלוֹת שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ), ״שֶׁהֵם קוֹדְמִים לְבִתִּי!״ .

״הַיְתוֹמִים הַלָּלוּ, שֶׁאֵין לָהֶם אָב שֶׁיִּדְאַג לָהֶם – הֵם קוֹדְמִים לְבִתִּי, שֶׁלָּהּ עֲדַיִן יֵשׁ אָב הַדּוֹאֵג לָהּ!״.

בְּתְנוּעָה מְלֵאַת שִׂמְחָה עֲצוּמָה, לְלֹא טִפַּת צַעַר אוֹ עַצְבוּת, הֵרִים רַבִּי אֶלְעָזָר אֶת שַׂקִּית הַכֶּסֶף הַכְּבֵדָה – תּוֹצָר שֶׁל חֲדָשִׁים שֶׁל זֵעָה וַעֲבוֹדָה קָשָׁה – וְהִנִּיחַ אוֹתָהּ לַחֲלוּטִין בְּתוֹךְ יְדֵיהֶם שֶׁל הַגַּבָּאִים הַהֲמוּמִים.

הוּא לֹא הִשְׁאִיר לְעַצְמוֹ אֲפִלּוּ אֲגוֹרָה אַחַת. הוּא נָתַן אֶת הַכֹּל! מֵרֹב הִתְרַגְּשׁוּת וּשְׂמֹחַ עַל הַמִּצְוָה, הוּא חִיֵּךְ חִיּוּךְ רָחָב כְּשֶׁפָּנָיו מְאִירוֹת בְּקִדֻּשָּׁה, סוֹבֵב אֶת גַּבּוֹ מֵהַשּׁוּק וְחָזַר בְּדַרְכּוֹ לְבֵית הַמִּדְרָשׁ לְהַמְשִׁיךְ לִלְמֹד אֶת תּוֹרַת ה׳, הַיְקָרָה לוֹ מִכָּל זָהָב וָכֶסֶף.

אֵלּוּ מִלִּים הוּא הָיָה אוֹמֵר תָּמִיד: אֶת סוֹד חַיָּיו:

״תֵּן לוֹ – מַשֶּׁלּוֹ. שֶׁאַתָּה, וְשֶׁלְּךָ – שֶׁלּוֹ הֵם!״.

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נָתַן לָנוּ אֶת הַכֹּל. וּכְשֶׁאֲנַחְנוּ נוֹתְנִים – אֲנַחְנוּ פָּשׁוּט מַעֲבִירִים אֶת הָאוֹצָר שֶׁל הַמֶּלֶךְ לַיְלָדִים הָאֲהוּבִים שֶׁלּוֹ.

א. שְׁאֵלַת פְּתִיחָה (לְעוֹרֵר סַקְרָנוּת):

״ילדים, תארו לכם שחסכתם המון זמן – יום אחרי יום אספתם מטבעות כדי לקנות את המשחק שאתם הכי רוצים. בדרך לחנות, אתם שומעים שמישהו צריך עזרה דחופה. האם הייתם מוכנים לתת הכול?

היום נשמע על תנא קדוש שחסך המון כסף עבור בתו – אבל ברגע אחד בחר לעשות משהו שהדהים את כל ירושלים והגליל...״

ב. הֶעָרוֹת בְּצוּעַ וְסִטוֹרִיטֶלִינְג (לַמְסַפֵּר):

ג. הַמְלָצוֹת לַמַּצֶּגֶת (4 שְׁקוּפִיּוֹת מוּסָרִיּוֹת וּקְדוֹשׁוֹת):

ד. פְּעִילוּת מְסַכֶּמֶת (הַפְּנָמָה): ״תֵּן לוֹ מַשֶּׁלּוֹ״

נביא לכיתה / למפגש מטבעות שוקולד או סוכריות. נחלק לכל ילד 3 מטבעות.

הוראה: ״עכשיו יש לכל אחד אוצר משלו. אני מבקש שכל ילד ייגש לחבר שהוא לא יושב לידו בדרך כלל, וייתן לו מטבע אחד מתוך חיוך גדול, תוך כדי שהוא אומר: ״קח, הכול של השם!״ .״

פעולה זו מעבירה פיזית את תחושת הוויתור והפיכתה לנתינה רוחנית, המחברת בין החברים.

מקורות: הסיפור על המפגש בשוק: תלמוד בבלי, מסכת תענית, דף כ״ד, עמוד א׳ (״אלעזר איש ברתותא כד הוו חזו ליה גבאי צדקה הוו טשו מיניה...״). מאמרו המפורסם על הנתינה: משנה, מסכת אבות, פרק ג׳, משנה ז׳ (״רבי אלעזר איש ברתותא אומר: תן לו משלו, שאתה ושלך שלו...״).

1. שאלות ידע מתוך הַסִּיפּוּר

א. בתחילת הסיפור נאמר: ״להלן עיבוד חינוכי, רגשי ומרתק לסיפורו המופלא של רבי אלעזר איש ברתותא, המותאם במיוחד לבנים בכיתות ב׳-ד׳ (חינוך דתי-לאומי).״ — מה קרה מיד לאחר מכן?

ב. מדוע התרחש הדבר המתואר במשפט: ״הַגַּבָּאִים בָּרְחוּ מִמֶּנּוּ כִּי רַבִּי אֶלְעָזָר אִישׁ בַּרְתּוֹתָא הָיָה צַדִּיק בְּרָמָה כָּזוֹ, שֶׁבְּכָל פַּעַם שֶׁרָאָה גַּבַּאי צְדָקָה...״?

ג. כיצד הגיב רבי אלעזר איש ברתותא למצב המתואר: ״רַבִּי אֶלְעָזָר חָסַךְ אֶת הַכֶּסֶף הַזֶּה פְּרוּטָה לִפְרוּטָה מֶשֶׁךְ חֳדָשִׁים אֲרֻכִּים.״?

ד. מה השתנה בין ״כְּשֶׁצַּדִּיק מְרִיחַ מִצְוָה, לִבּוֹ בּוֹעֵר כְּלַפִּיד שֶׁל אֵשׁ.״ לבין ״בְּוַדַּאי הוּא הָיָה נוֹתֵן מַטְבֵּעַ אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם, אוֹמֵר ׳תִּזְכּוּ לְמִצְוֹת׳ וְהוֹלֵךְ לַשּׁוּק כְּדֵי...״?

ה. כיצד הגיע הסיפור אל האירוע: ״ילדים, תארו לכם שחסכתם המון זמן – יום אחרי יום אספתם מטבעות כדי לקנות את המשחק שאתם הכי רוצים.״?

2. השלימו פרטים מדויקים מן הסיפור

א. להלן עיבוד חינוכי, רגשי ומרתק לסיפורו המופלא של רבי אלעזר איש ברתותא , המותאם במיוחד לבנים בכיתות ב'-ד' (חינוך דתי-_____).

ב. אֲבָל בִּימֵי הַתַּנָּאִים הַקְּדוֹשִׁים, קָרָה בַּגְּלִיל מַשֶּׁהוּ הָפוּךְ _____!

ג. הַגַּבָּאִים בָּרְחוּ מִמֶּנּוּ כִּי רַבִּי אֶלְעָזָר אִישׁ בַּרְתּוֹתָא הָיָה צַדִּיק בְּרָמָה כָּזוֹ, שֶׁבְּכָל פַּעַם שֶׁרָאָה גַּבַּאי _____...

ד. בְּאוֹתוֹ בֹּקֶר, רַבִּי אֶלְעָזָר יָצָא מִבֵּיתוֹ שָׂמֵחַ _____ לֵב.

ה. רַבִּי אֶלְעָזָר חָסַךְ אֶת הַכֶּסֶף הַזֶּה פְּרוּטָה לִפְרוּטָה מֶשֶׁךְ חֲדָשִׁים _____.

נכון או לא נכון — על פי פרטי הסיפור

משפט מן המעשה או שינוי שלו	נכון	לא נכון	תקנו או הביאו הוכחה
אֲבָל בִּימֵי הַתַּנָּאִים הַקְּדוֹשִׁים, קָרָה בַּגְּלִיל מַשֶּׁהוּ הָפוּךְ לְגַמְרֵי!	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: בְּאוֹתוֹ בֹּקֶר, רַבִּי אֶלְעָזָר יָצָא מִבֵּיתוֹ שָׂמֵחַ וְטוֹב לֵב.	□	□	
כְּשֶׁהִתְקָרֵב לַשּׁוּק, הִכּוּ בְּאַפּוֹ הָרֵיחוֹת הַמְּתוּקִים שֶׁל תַּבְלִינִים קְלוּיִים, וְרֵיחַ שֶׁל לֶחֶם טָרִי שֶׁזֶּה עַתָּה יָצָא מֵהַתַּנּוּר.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: הֵם הִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁלֹּא לִפְגֹּעַ בִּרְכוּשׁוֹ הַמֻּעָט שֶׁל הַצַּדִּיק, אֲבָל רַבִּי אֶלְעָזָר רָץ אַחֲרֵיהֶם!	□	□	
קוֹלוֹ רָעַד מִתּוֹךְ אַהֲבַת ה' וּמְסִירוּת נֶפֶשׁ, וְהוּא קָרָא:	□	□	

3. מה היה ראשון?

סיפור 26 • רבי אלעזר איש ברתותא • "תן לו משלו שאתה ושלך שלו"

כתבו ליד כל אירוע מספר מ־1 עד 5 לפי סדר התרחשותו בסיפור.

□ רַבִּי אֶלְעָזָר הִתְקַדֵּם לְעֵבֶר סוֹחֵר הַבַּדִּים, אֲבָל אָז – זָוִית עֵינוֹ קָלְטָה תְּנוּעָה חֲשׁוּדָה.

□ להלן עיבוד חינוכי, רגשי ומרתק לסיפורו המופלא של רבי אלעזר איש ברתותא , המותאם במיוחד לבנים בכיתות ב'-ד' (חינוך דתי-לאומי).

□ פעולה זו מעבירה פיזית את תחושת הוויתור והפיכתה לנתינה רוחנית, המחברת בין החברים.

□ הוּא הָיָה חוֹזֵר הַבַּיְתָה בְּלִי אֲגוֹרָה, וְהַגַּבָּאִים כְּבָר יָדְעוּ שֶׁאֵין לוֹ מִשְׁפָּחָה לְפַרְנֵס וְהֵם פָּשׁוּט רִחֲמוּ עָלָיו,...

□ אֲבָל אֵצֶל רַבִּי אֶלְעָזָר, הַכֶּסֶף בִּכְלָל לֹא הָיָה שֶׁלּוֹ.

לפני ואחרי

מה קרה לפני: "רַבִּי אֶלְעָזָר הִתְקַדֵּם לְעֵבֶר סוֹחֵר הַבַּדִּים, אֲבָל אָז – זָוִית עֵינוֹ קָלְטָה תְּנוּעָה חֲשׁוּדָה."?

מה קרה אחרי: "אֲבָל אֵצֶל רַבִּי אֶלְעָזָר, הַכֶּסֶף בִּכְלָל לֹא הָיָה שֶׁלּוֹ."?

סיבה ותוצאה מתוך המעשה

האירוע הנתון	מה גרם לו?	מה הייתה תוצאתו?
בְּאוֹתוֹ בֹּקֶר, רַבִּי אֶלְעָזָר יָצָא מִבֵּיתוֹ שָׂמֵחַ וְטוֹב לֵב.		
הֵם הִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁלֹּא לִפְגֹּעַ בִּרְכוּשׁוֹ הַמֵּעָט שֶׁל הַצַּדִּיק, אֲבָל רַבִּי אֶלְעָזָר רָץ אַחֲרֵיהֶם!		

4. הבנה והעמקה

המסר העולה מן הסיפור: המידה הטובה והדרך לעבודת השם העולות מן המעשה

א. מה מלמד המעשה ״״תן לו משלו שאתה ושלך שלו״״ על רבי אלעזר איש ברתותא? הביאו שתי ראיות מדויקות מן הסיפור.

ב. הסבירו במילים שלכם את המשפט: ״כְּשֶׁהִתְקָרֵב לַשּׁוּק, הִכּוּ בְּאַפּוֹ הָרֵיחוֹת הַמְּתוּקִים שֶׁל תַּבְלִינִים קְלוּיִים, וְרֵיחַ שֶׁל לֶחֶם טָרִי שֶׁזֶּה עַתָּה יָצָא מֵהַתַּנּוּר.״.

ג. אילו רבי אלעזר איש ברתותא לא היה פועל כפי שמתואר ב״בְּוַדַּאי הוּא הָיָה נוֹתֵן מַטְבֵּעַ אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם, אוֹמֵר 'תִּזְכּוּ לְמִצְווֹת' וְהוֹלֵךְ לַשּׁוּק כְּדֵי לִקְנוֹת...״ — כיצד היה הסיפור עשוי להסתיים?

ד. כיצד האירוע ״ילדים, תארו לכם שחסכתם המון זמן – יום אחרי יום אספתם מטבעות כדי לקנות את המשחק שאתם הכי רוצים.״ מחזק את המסר של הסיפור?

5. קומיקס — אירועים ממשיים מן הסיפור

סיפור 26 • רבי אלעזר איש ברתותא • "תן לו משלו שאתה ושלך שלו"

ציירו כל אירוע והוסיפו מתחתיו משפט מתאים.

1. להלן עיבוד חינוכי, רגשי ומרתק לסיפורו המופלא של רבי אלעזר איש ברתותא ,...

2. הַגַּבָּאִים בָּרְחוּ מִמֶּנּוּ כִּי רַבִּי אֶלְעָזָר אִישׁ...

3. זֶה הָיָה כֶּסֶף לְמַטָּרָה קְדוֹשָׁה וּמְשַׂמַּחַת: בִּתּוֹ הָאֲהוּבָה...

4. הֵם רָצוּ לְתוֹךְ סִמְטָא צָרָה, עֲנַן אָבָק עָלָה מִכַּפּוֹת...

סיפור 26 • רבי אלעזר איש ברתותא • "תן לו משלו שאתה ושלך שלו"

5. קוֹלוֹ רָעַד מִתּוֹךְ אַהֲבַת ה' וּמְסִירוּת נֶפֶשׁ, וְהוּא קָרָא:

6. פעולה זו מעבירה פיזית את תחושת הוויתור והפיכתה לנתינה רוחנית, המחברת...

6. כתיבה ויצירה בעקבות הסיפור

☐ **יומן:** כתבו מנקודת מבטו של מי שראה את האירוע ״רַבִּי אֶלְעָזָר חָסַךְ אֶת הַכֶּסֶף הַזֶּה פְּרוּטָה לִפְרוּטָה מֶשֶׁךְ חֳדָשִׁים אֲרֻכִּים.״.

☐ **מכתב:** כתבו לרבי אלעזר איש ברתותא בעקבות ״הֵם הִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁלֹּא לִפְגֹּעַ בִּרְכוּשׁוֹ הַמֻּעָט שֶׁל הַצַּדִּיק, אֲבָל רַבִּי אֶלְעָזָר רָץ אַחֲרֵיהֶם!״.

☐ **דרשיח:** חברו שיחה שהייתה יכולה להתרחש רגע לפני ״קוֹלוֹ רָעַד מִתּוֹךְ אַהֲבַת ה׳ וּמְסִירוּת נֶפֶשׁ, וְהוּא קָרָא:״.

☐ **דיווח:** כתבו ידיעה קצרה שכותרתה ״״תן לו משלו שאתה ושלך שלו״״.

המחזה

רגע מן הסיפור	הדמויות	מה יאמרו או יעשו?
בְּאוֹתוֹ בֹּקֶר, רַבִּי אֶלְעָזָר יָצָא מִבֵּיתוֹ שָׂמֵחַ וְטוֹב לֵב.		
בְּוַדַּאי הוּא הָיָה נוֹתֵן מַטְבֵּעַ אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם, אוֹמֵר ׳תִּזְכּוּ לְמִצְוֹת׳ וְהוֹלֵךְ…		

7. חיבור לחיים מתוך המעשה

א. מה אפשר ללמוד מן הדרך שבה רבי אלעזר איש ברתותא פעל באירוע ״כְּשֶׁצַּדִּיק מְרִיחַ מְצָוָה, לִבּוֹ בּוֹעֵר כְּלַפֵּיד שֶׁל אֵשׁ.״?

ב. תארו מצב מחיי הכיתה שבו אפשר ליישם את המסר של ״״תן לו משלו שאתה ושלך שלו״״.

ג. איזו פעולה מעשית תעשו השבוע בעקבות הסיפור?

מרבי אלעזר איש ברתותא ומן המעשה ״״תן לו משלו שאתה ושלך שלו״״ למדתי

ש_____.

מחוון למורה — 100 נקודות

ידיעת פרטי הסיפור	סדר וסיבה־תוצאה	ראיות מן הטקסט	הבנת המסר	יצירתיות ויישום
25	20	20	20	15